

בש"פ 268/21 - שקד דרור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 268/21

כבוד השופט ע' פוגלמן

לפני:

שקד דרור

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזי בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) בבע"ח 1580-08-20 מיום 17.12.2020

תאריך הישיבה: (19.1.2021) ו' בשבט התשפ"א

בשם העורר: עו"ד אורי דייגן; עו"ד טל כהן טביב

עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה:

ההחלטה

לפניי עරר לפי סעיף 74(ה) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) על החלטת בית המשפט המוחזי בבאר שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) בבקשת העורר לקבל חומרិי חקירה.

1. ביום 13.10.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המיחס לו עבירות רצח, קבלת רכב או חלק גנובים ושיבוש מהלכי משפט. בتمיצית, לפי כתב האישום, העורר וישראל מלכה ז"ל (להלן גם: מלכה או המנוח) היו חברים. בין השנים פרץ סכסוך ועל רקע האמור החליט העורר לרצוח את מלכה. על פי המיחס לו בכתב האישום, לשם ביצוע הרצח ה策יד העורר באופןם (עליו הותקנה לוחית רישיון גנובה), ובכך גנוב חצי אוטומטי. לפי הנטען, ביום 7.9.2017, עת נסע המנוח ברכבו לצד גיסו (שנהג), נסע העורר בעקבות הרכב ובעת שהרכב עמד ברמזור אדום עצר

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין זה זכויות שמורות

העורר את האופנו מימין לרכב, ירד מהאופנו, נעמד מול החלון שלו ישב המנוח וירה לעברו שלוש יריות בכוונה לגרום למותו. מיד לאחר מכן, על פי המיחס, העורר עלה על האופנו ונמלט מהמקום. המנוח נפצע אנושות ובמהלך נקבע מותו.

2. העורר הגיש מספר בקשות לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק: בבקשת הראשונה (ימים 2.8.2020 התבקש חומר החקירה בפל"א 144063/2016, שבגדרו נחקר העורר בחשד לתקיפה הגורמת חבלה של ממש (התיק נסגר מחמת היעדר ראיות מספיקות; להלן בהתאם: הבקשה הראשונית א/or יהודה). בבקשת השנייה (ימים 16.9.2020 התבקש חומר החזירים שבוצעו נגד העורר במהלך מעצרו או חלק מפעולות החקירה בתיק, אם בוצעו; "כל המידעים הקשורים בפעולות הפלילית של המנוח" בשנה שקדמה לאיורו נשוא כתוב האישום; וחומר החקירה בנוגע לחשדות נגד המנוח בגין מעורבותו בת"פ 34158-09-17) כתוב אישום בעבירות נשק (להלן: הבקשה השנייה ותיק עבירות הנשק). בבקשת השלישי (ימים 18.10.2020) ביקש העורר לקבל את כל החומר שנתפס על ידי המשיבה מצלמות האבטחה במקום מגורי. בתגובה לבקשת זו ציינה המשיבה כי לאחר בדיקה עם היחידה החוקרת - בא כוח העורר קיבל את כל סרטוני המצלמות שנתפסו; וכי הוא מוזמן לפנות למשיבה ולערוך השוויה עם החומר שביד. ביום 19.10.2020 התקיים דיון בבקשתו אליו ובגדרו ציינה נציגת המשיבה כי לא היו האזנות סתר; כי מכשיר ה-DVR (של מצלמות האבטחה) לא נמצא בשרות רשות התייעת; וכי בדיקה שערכה במערכת הפרקליטות ובמערכת "נת המשפט" לגבי תיק עבירות הנשק, המנוח לא היה מעורב באותה פרשה. אשר לבקשתה לקבל מידע כללי על פעילותו העברנית של המנוח, ציינה在同一 באת כוח המשיבה כי "אין סוד שהמנוח עברין", כי בא כוח העורר קיבל פרפרחות על כך שהמנוח היה סוחר סמים ובכל הקשור לשאלת אם מישחו רצח לפגוע בו (שם, ש' 32-33) וכי מהבדיקה שנערכה לביקשת בא כוח העורר עליה כי לא קיים מידע שלפיו המנוח רצח לפגוע בעורר. לאחר הדיון הגיע העורר בקשה נוספת ל渴別ת חומר חקירה (ימים 5.11.2020) ובזה עתר לקבל את חומר החקירה בפרשה שנדונה בוגדר כתוב אישום נוספת, ת"פ 17-09-46125, ואת נימוקי הסדר הטיעון שנערך עם אחד הנאים בו (להלן: תיק הסחר בסמים ונשק). ביום 23.11.2020 התקיים דיון בבקשת זו, ובגדרו ציינה באת כוח המשיבה כי ערכה בירור עם הפרקליט בתיק הסחר בסמים ונשק והוא מסר לה כי אין בו ראיות להגשת כתוב אישום נגד המנוח.

3. בהחלטה מיום 17.12.2020 דחלה בית המשפט המחוזי בbear שבע (כב' השופט נ' ابو טהה) את הבקשות. בית המשפט ציין כי לאחר עיון בתיק אור יהודה, לא נמצא תימוכין לטענת בא כוח העורר בדבר ניסיון הפללה מצד גורמי החקירה וכי חומר החקירה באותו תיק לא עונם על מבחן הרלוונטיות להגנת העורר. אשר לתיק החקירה בתיק עבירות הנשק ובתיק הסחר בסמים ובנשך נקבע כי רצונו של העורר לקבל דרכם אינדיקטיות לנשך מטעם המנוח מקבל מענה בעיון בಗליון הרשעתי של המנוח (שכלול, כאמור, הרשעה קודמת בעבירות רכישת או החזקת נשך מיום 9.2.2015) וכי הרושם מטענוינו של העורר לגבי תיקים אלה הוא כי מדובר ב"ספקולציות מצד ההגנה" שאין באות בוגדרי מבחן הרלוונטיות שנקבע בפסקה.

4. מכאן העורר שלפני, שבו משיג העורר על החלטת בית המשפט בכמה ראשים: ראשית, בכל הנוגע לחומר החקירה בתיק אור יהודה נתען כי אלה נדרשים להגנת העורר הן מושום שה坦הלות החוקרים באותו תיק הביאה את העורר לשמר על שתיקה בחקירותיו בהליך הנוכחי; הן מושום שיש באותו תיק ראייה לכך שימושה להפליל את העורר ושיתכן כי אותו אדם ניסה להפלילו גם כן. נתען כי בית המשפט שגה בכך שלא בבחן את החומרים בתיק או יהודה גם על רקע טענותיו האחזרות להפללה על ידי גורמים עבריניים. הראש השני של טענות העורר נוגע לחומר החקירה בתיק עבירות הנשק ובתיק הסחר בסמים ובנשך (ולענין זה ראו פסקה 11 להלן), הרלוונטיים לו קו הגנה פוטנציאלי בנסיבות של המנוח לפגוע בעורר לפני האירוע נשוא כתוב האישום ונגישותו לנשך באותה תקופה. מכל

מקום, כך נטען, העברת החומר המבוקש בתיק לא תגרום לנזק כלשהו ובכלל זאת לשיבוש, בשים לב לכך שמדובר בחקירות שהסתימו. בראש השלישי של הטעונים מseg העורר על דחית בקשתו – אשר מלכתחילה נתממה לטענתו בפרק זמן סביר – לקבל מידע בקשר לפעולות הפליליות של המנוח בשנה שקדמה לאיורע נשא כתוב האישום וטען כי דחית בקשתו בעניין זה לא נומקה.

5. בדין שלפני טענה באת כוח המשיבה כי הכרעתו של בית המשפט המחוזי בדיון יסודה וכי טענות העורר לתמייה בבקשתו הן בגדר ספקולציות הרחוקות מן האמור בכתב האישום. נטען כי טענות ההגנה הפוטנציאליות שלהן טוען העורר סותרות זו את זו והדבר תומך במסקנה כי בקשה חומרית קירה הנו חלק מ"מסמך DIG" ואין בהן כדי להשפיע על הגנתו מפני כתב האישום דנן. עוד נטען כי החומרים התבקשו בשינוי ניכר, כשלוש שנים מאז תחילת ההליך.

בתגובה לטענה אחרת זו טען בא כוח העורר כי הוא מייצג אותו מזה כמנה ואין מקום לחסום אותו מלבקש את החומרים לצורך הגנתו בשל עיתוי הבקשה.

דין

6. לאחר שעינתי בעורר והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שלפני, הגיעו למסקנה כי דין העורר להתקבל בחלקו, במובן זה שההליך יוחזר לבית המשפט המחוזי שיעין בחומר שבו הזכר המנוח בתיק הסחר בסמים ובנשך בלבד ויקבל החלטה אם להעבירו לעורר – וזאת מבלתי שבאי עמדה לגופם של דברים – הכל כפי שיפורט להלן. כעולה מההתיאור עד כה, החומרים המבוקשים בגדרו העורר שלפני מצומצמים מלאה שהتابקו בבית המשפט המחוזי ונוגעים לחומרית קירה בתיקים אחרים, ולמידע מודיעני על המנוח בשנה שלפני כתב האישום. הלכה עמנו כי השאלה אם לראות את בחומר מסוים שהוא חומר קירה לפי סעיף 74 לחוק מוכערת על פי מבחן הרלוונטיות, שבגדרו בוחן בית המשפט את "טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדנות בהליך הפלילי אשר במסגרת הוא מבוקש" (בש"פ 11042/1 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203, 206 (2004) (להלן: עניין פלוני); بش"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (23.2.2009) (להלן: עניין אברהמי)). במסגרת זאת, הוכרה האפשרות כי גם חומר קירה בהליך אחר יבוא בגדר חומר קירה שיש למסור לנאים על פי ההוראה האמורה, אם הוא עשוי להיות רלוונטי לשאלות העומדות להכרעה במשפט, במישרין או בעקיפין (בש"פ 2948/19 טיב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.5.2019) (להלן: עניין טיב); بش"פ 2632/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 5-4 (15.6.2000); עניין פלוני, בעמ' 206-207). בצד האמור, לפי אמות מידה אלו, רשות התקינה לא תהינה מחויבות למסור לידי נאים חומריים שנגעותם להגנתו ערטילאית, רחוקה, שולית או ספקולטיבית ובכל מקרה לא ייתיר בית המשפט "עריכת 'מסמך DIG' בלתי מוקדק מתוך תקווה ערטילאית שמא יימצא בחומר המבוקש דבר מה שעשו לסייע להגנה" (עניין טיב, פסקה 8; بش"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, פסקה 11 (23.1.2014); בג"ץ 233/85 אל הוזיל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 132, 124 (1985)). וכפי שציינתי בעניין טיב:

"דברים אלה חשובים במיוחד כאשר החומר המבוקש הוא חומר קירה בתיקי קירה אחרים – שבהם מתעוררים אינטרסים נוגדים כגון הגנה מפני שיבוש החקירה, הגנה על מקורות מודיעיניים וכן הגנה על זכויות צדדים שלישיים ובهم עדים ומתلونנים [...] בחומרים מעין אלה – שנראים על פניהם מרוחקים מהאישום – נקבע בפסקתנו כי יש צורך ביסוד של ממש להשערה של הנאים כי החומר ישפיע על בירור האישום נגדו" (שם, פסקה 8; עניין אברהמי, פסקה 9).

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

nidresh liyishom kallim alha bchomrim shel misiratim umodim ba'i coh ha'over lefni, ul pi ha'holoka shetora la'iel.

7. תיק אוור יהודה: כאמור בעניין זה מלין בעיקר העורר על כך שביקשטו לקבל את חומר החקירה באותו תיק לא נבחנה לאור טענותיו להפללה על ידי גורמים עבריניים באותו תיק, שיתכן ומנסים להפלילו גם בהליך הנוכחי. עוד טוען כי העורר לא טוען להפללה מצד גורמי החקירה אלא לפגמים בהתנהלותם ועל רקע זה היה מקום לבחון את רלוונטיות החומרים. בתגובה לטענות אלה המשיבה הדגישה כי מדובר בחקירה אירוע שהתרחש למעלה משנה וחצי לפני האירוע נושא כתוב האישום שלפנינו; וכי לא הועלתה מצד העורר בחקירה אירוע נושא ההילך שלפנינו טענה להפלתו על ידי גורמים עבריניים ואף חוסר שביעות רצון מהתנהלות המשטרה הובע רק בחקירה אחת (מבחן 5) של העורר. כאמור, לאחר עיון בתיק אוור יהודה, דחה בית המשפט את בקשת העורר לקבל את חומר החקירה בו.

8. לאחר עיון בתיק אוור יהודה שוכנעתי כי אין בחומר החקירה שבו רלוונטיות לטענת העורר להפללה על ידי גורמים עבריניים. אקדמי ואומר כי מקובל עלי טיעון המשיבה (שהאותו גם ציין בית משפט קמא) שלפיו לא הונחנה תשתיית כלשהי לקשרו בין האירוע נושא כתוב האישום בענייננו לבין תיק אוור יהודה שבו נחקר העורר כחודש, שענינו תקיפה של שנים באירוע מוחודש אפריל 2016, קרי: השנה וחצי לפני הרצח במווקד ההילך דן. בנוסף, כעולה מטיעונו המשיבה, בחקירהו בהליך הנוכחי לא ציין העורר דבר לגבי גורמים עבריניים המבוקשים להפלילו כהסבר העומד ברקע לשתיקתו. ממילא, אף אם הייתה מוקן להניח לטובת העורר כי טענותיו לניסיונות להפלילו בשתי הפרשות – הנוכחית וזו בתיק אוור יהודה – בעלות זיקה מספקת להגנתו בהילך דן (ואני קובל בכך מסווגות), אני סבור כי בתיק אוור יהודה חומרים התומכים בטענות אלו (ולמעשה העורר ואשתו נשאלו על ידי החוקרים אם קיימים גורם המעווני בהפלתו של העורר, והשיבו לאפשרות זו בשלילה).

9. בצד מסקנתי זו אני סבור, לאחר עיון בחומר, כי יש בו שני קטיעים התומכים בטענת העורר כי לא היה מרוץ מהתנהלות גורמי החקירה בעניינו בתיק אוור יהודה. יחד עם זאת, יש לומר, כי קטיעים אלה הם מיום 4.10.2018, קרי: השנה לאחר התרחשויות הרצח נושא כתוב האישום לפנינו ולאחר החקירה שבה הזכיר העורר את תלונותיו כלפי המשטרה כהסבר לשתיקתו (שהתקיימה, כמפורט בתגובה המשיבה לבקשה הראשונה, ביום 2.10.2017). לפיך, ובשים לב גם לטענותיה של המשיבה לגבי הזמן שחלף בין הפרשות והסיבות השונות שנטן העורר בחקריות לשתיקתו בהילך כאן – המקובלות עלי, דומה שמידת הרלוונטיות של קטיעים אלה לטעוני הגנה בדבר הטענים לשתיקתו של העורר נמוכה. מכל מקום, מבלי לגרוע מקביעות אלו, מצאתי להורות על העברת שני קטיעים מתיק אוור יהודה כדלקמן:

א. קטע מהודעת העורר מיום 4.10.2018 4 גילון 2 ש' 3-9.

ב. קטע מדו"ח ביצוע עימות מיום 4.10.2018 4:30 בשעה 9:30 גילון 2 ש' 9-12.

10. תיק הסחר בסמים ובנשქ: בבקשת הרביית ל渴בלת חומר החקירה ביקש כאמור העורר את חומר החקירה בת"פ 09-09-46125, כתוב אישום שהוגש נגד מספר נאים פרשנות סחר בנשქ ובסים שבה הפעילה משטרת ישראל סוכן סמי (להלן גם: הסוכן). בית המשפט דחה את המבוקש בחלק זה לאחר עיון בכתב האישום בלבד, וקבע כי החומרים המבוקשים לא עומדים ב מבחן הרלוונטיות וכי מענה לטעוני העורר מצוי גם כך בגילין הרשעותיו הקודמות של המנוח. בערר דן טוען כי חומר החקירה לגבי אותו כתב האישום יכולם ללמד על מעורבות עמוקה של מלכה בסחר

בנשך ועל נגישותו לנשך, חודשים ספורים לפני האירוע נשא כתוב האישום כאן (להבדיל מעסקאות נשך ספרדיות שבוצעו בעברו) – הרלוונטיות לטענת העורר כי מלכה ניסה להחלו זמן קצר לפני מותו והעורר فعل להגנה עצמאית. זאת, גם אם אין קשר ישיר בין הפרשה האמורה לבין האישומים המוחשיים לעורר. לפיכך, טוען העורר, לא היה מקום לדוחות את בקשתו בחלק זה מבלתי לעין בחומראים עצם. נוכחות התרשומות כי החומראים המבוקשים לא עומדים במבחן הרלוונטיות וכי מענה לטיעוני העורר מצוי גם כר בגילוין הרשועתי הקודמות של המנוח.

11. בטרםادرש לטענות העורר בחלק זה יש להבהיר כי ההשגות בערר מכוונות להחלטה בעניין חומריו החקיריה בתיק הסחר ובנשך בלבד (הנושא את מספר ההליך ת"פ 17-09-46125). בעניין זה דומה שנפלת טעות בכתבים כך שנטען שההlixir שמספרו ת"פ 17-09-34158, שענינו כתוב אישום אחר בעבירות נשך (נושא הבקשה השנייה לקבלת חומראים, כמתואר לעיל; והוא גם פרוטוקול הדיון בבית המשפט המוחזוי מיום 19.10.2020 עמ' 3 שי 24-30) הוא אותו הליך של תיק הסחר והסמים בנשך, ולא היא. מכל מקום הטענות בערר כוונו כאמור להחלטה בעניין תיק הסחר והסמים בנשך בלבד, ואלו יתיחסו דווננו. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, אני סבור כי לא ניתן לקבוע – מבלתי לעין בחומראים המאזכרים את מלכה בתיק הסחר במסים ובנשך – כי החומראים המבוקשים על ידי העורר אינם רלוונטיים להגנתו ואין בהם עלייה זיקה הנדרשת לסוגיות הנדנותה בהליך הפלילי שבו הוא מועמד לדין באשמה הרצח של מלכה (ראו והשו בש"פ 19/5187 דולינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (להלן: עניין דולינסקי); בש"פ 13/8252 מידנית ישראל נ' שיינר, פ"ד ס(3) 442, 460 (2014); עניין אברהמי, פסקה 10). על פי האישום השני בכתב האישום המקורי בתיק הסחר במסים ובנשך, הגיע אחד הנואשים יחד עם מלכה לתחנת דלק, אז יצא אותו נאשם מרכבו, נכון לרכב של הסוכן ומסר לו שקיות סם מסוכן מסווג קוקאין בתמורה לתשלום שהסוכן העביר לו (בכתב האישום המתוקן שהוגש על ידי המשיבה לצורך הסדר טיעון עם אותו נאשם – נמחק האזכור של אותה התרחשות; להלן: כתב האישום המתוקן). באישום השלישי לכתב האישום המקורי (שהופיע גם בכתב האישום המקורי) תואר איורע דומה. שני אישומים נוספים בכתב האישום המקורי באותה פרשה (השיי והשביעי לכתב האישום המקורי), מתואר בכל אחד מפגש בין אחד הנואשים, כמו של המנוח, לבין הסוכן, שבהם בוצעה עסקה בנשך כר שמדובר המפגש שצוין הוא בסמוך למקום מגוריו של מלכה (באישום השביעי, המפגש התקיים בסמוך לכתובת ביתו של מלכה).

12. אני סבור כי אינדיקטיות אלו למעורבות מסוימת של מלכה בפרשה יכולות להיות רלוונטיות להגנת העורר, בכל הנוגע לטענותיו על נגישותו של מלכה לנשך בתקופה הקרכובה לרצח ונוכחות הטענה כי האחרון ניסה לפגוע בעורר מימים ספורים לפני מותו. מקובלות עליי גם טענת העורר כי הנתונים לגבי הרשועתיי הקודמות של מלכה אינם שוויםUrur למידע המצביע על גישה עדכנית לנשך, גם אם נקודת המוצא (המקובלות על העורר) היא כי אין קשר בין הפרשות. לפיכך בנסיבות זו אני רואה לקבל הערר ולהורות על החזרת נשא פרטני זה לבחינת בית המשפט המוחזוי. נציג המשhiba יאתרו מתוך תיק החקירה של ת"פ 17-09-46125 את החומראים שבהם מוזכר ישראל מלכה ז"ל בכל הנוגע לאיושומים השיי והשביעי בכתב האישום המקורי, הם האישומים שעסכו בעסקאות נשך ושבהם כאמור עולה זיקה אפשרית למילכה (תיכון זה מקובל גם על העורר, ראו פרוטוקול הדיון לפני עמ' 7 שי 12-13). רק חומראים אלה, שביהם ישנה התייחסות מפורשת למילכה, יועברו תוך 21 ימים ממועד החלטתי זו לעיון בית המשפט המוחזוי, שייעין בהם ויחיליט כחכמתו אם יש עילה למסור איזה מהם לידי הגנה, בראוי קביעותי לעיל ומכלול האינטරסים הנוגעים לעניין.

13. מידע כללי בדבר מעורבותו של המנוח בפלילים בשנה שקדמה לרצח: העורר טוען כי המידע שביקש בחלק זה רלוונטי להגנתו הן כדי להמחיש את מעורבותו של המנוח בסחר בנשך ונגישתו לנשך, הן כדי להצביע על חסודים נוספים שרצו במוותו של המנוח; וכי בקשתו בעניין זה נדחתה ללא נימוק. בתגובה ציינה המשhiba בדיון שלפני כי לבקשת בא כוח העורר נמסר לו מידע על סכסוך שהוא לעורר ולמנוח עם חברה אחרת; כי העורר קיבל פרפרזה בנוגע ליחסיו

עם המנוח, לרבות נתונים על איירוע שהתרחש שבוע לפני הרצח שבו רצ המנוח אחרי העורר עם דוקרן; וכי לא נמצא חומרים אחרים בדבר כוונה לפגוע בעורר או לגבי הנסיבות בנסיבות כדי לפגוע בו. בהקשר זה נטען כי אין מקום להיעתר לבקשת כלילת לקבלת כל המידע הקיים מהשנה שקדמה לרצח, הן מטעמי חיסכון הן בשל חוסר רלוונטיות. אין רואה להיעתר לטענות העורר בנושא זה. נציגת המשיבה מסרה בדיון שלפני את טבלת הידיעות שהועבירה לעיון בא כוח העורר בדבר היחסים בין מלכה לבין העורר, הסכסוך ביניהם וכן על מעורבות של מלכה בסמים וצינה כי נתונים אלה, לצד תוספת שהתקבלה על ידי העורר העברו לידי ההגנה, בהתאם לRELATIONSHIPS שלהם לTIK החקירה. עוד צוין כי אין בידי רשות התביעה רשימה של כל הנתונים לגבי המנוח מן השנה שקדמה לרצח, והמידע הרלוונטי לTIK העורר זה מכבר להגנה כאמור. בהמשך להבהרות אלו מטעם המשיבה ולאחר ששלחה את טיעוני העורר, אין סבור כי האחרון הציב על כך שקיים חומר証據 ש策יך ואמור להיות בידי המשיבה ולא העבר לרשות ההגנה. לפיכך, ובהתאם חזקת התקינות המינימלית העומדת לטובות גורמי החקירה וה התביעה – שלא נסתרה בערר שלפני – הבקשת נדחתה במישור זה (ראו למשל עניין דולינסקי, פסקה 6; בש"פ 2161/2016 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (4.4.2016); עניין אברהם, פסקה 8).

סוף דבר: הערר מתקבל בחלוקת כאמור בפסקה 12 לעיל. כמו כן, המשיבה תעביר לבאי כוח העורר את הטענות המצוינים בפסקה 9 לעיל ללא דיחוי.

ניתנה היום, י"א בשבט התשפ"א (24.1.2021).

ש | פ | ט